הכי גרסינן **ואיכעיא אימא בשלוח על מנת למשכנו ולא משכנו.** הא דשלח כגון שלוח השובר כוכבים משראל על מנת שאם לא אפרע עד זמן פלוני כך ומשכנני מקרקע זו ואמר שלך הוא דקאמינא פטורה מן המעשר כל זמן שלא בא ישראל ומשכנו דאע"ג דמטח זמניה הויא כמחוסר השובר כוכבים ואם היה ישראל גוטל מלך בפירות פטורה מן המעשר. ובני עבד כי האי גוונא קנסוה רבנן ליראל ואע"פ שלא משכנו השובר כוכבים עדיין כעבד זה קנסוהו הואיל ועבר זמנו ולא פרע: **גבאו.** השובר כוכבים לעבד: **כחובו.** שהיה לו על ישראל והוא לא מכרו לו ולא לזה עליו: **סיקריקון.** כשעה שישראל מופקדין להריגה ואמר לשובר כוכבים שלא קרקע זו לו עכד זה והניחוני: **לא יפלו לחירות.** לחונם הוא וליכא למקנסיה: **חייב לשעבר.** עליה הוה כמוכר: **כאנפרות.** הפקד: **דקא משפרשי ליה.** הרי נהנה מסס שפורע מזו הילכך לענין עישור חייב כמעשר ומיהו גבי עבד קנסא משום מכירה היא וזה לא מכר מדעתו ולא שלא לגלוגו גבאו ואמאי מקנסיה: **פרהגג.** מניח וסס עליות ומכרו לו כדמי מנפרותו שהעליל עליו: **היה לו לשיים.** כדכר אחר: **ולא שיים.** ומכרו לו מדעתו: **לשלשים יום.** ולאחר שלשים יחזור אליו: **לפרהגג עובד כוכבים.** וקס"ד לעבוד עבודת המלך עד זמן פלוני ולשוב: **חוץ ממלאכתו.** גופו קנוי לך וכלבד שלא תעשנו כו שלא מכרו אלא להשתמש לשפחתו לולדות דהשתא לא מפקע ממלות לחלל שבתות. פ"י מכרו למלאכתו חוץ משבתות וימים טובים שהם: **לגר תושב.** שקבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים ומוכל נבילות: **משוט מיהא.** מתניתא: **תדע.** מהכך בעיא: **עיין במכילתיך.** במשנה הסמוכה לך לידע מה נשיב: **המוכר ביתו לעובד כוכבים.** כאדון ישראל לאחר קרא לא מתחנם[9] לא תתן להם חניה בקרקע (ע"ז דף כ.): **וכותב.** לו שטר: **ומעלה עליהן.** לאותתו לף על פי שאינו יודע להם: **ודילמא.** הא דלא גזור רבנן בהך דילמא אתי לזלזולי מדעתו: **הני מילי בים.** דלא שכיח ליה לאינש בלא בית ולא עבידי אינשי למזבני **אפי לזלזולי.** ומזכיר בהא מטו מכירה דעלמא ולא מפשוט: **שלח לה רבי אחי.** להך דבעו מיניה: **מיני אחי כך נהג אלא תורה.** הולאה זו ישראל: **קונסים אותו.** לפדות מיד העובד כוכבים: **דוקא או לאו דוקא.** דלא קנסינן ליה כולי האי ונוחמא קאמר: **עד עשרה.** אלמא בהך דקנוס רבנן כמכירה דידהו לא קנוס כולי האי: אין מוכרין בהמה נפה וזילה משום שלוה ושכירות ומיוני במסכת ע"ז (דף טו.): **שאני עבד.** כלומר לעולם אימא לך לעבד דוקא ושאני עבד כו': **או לאו דוקא.** לפי כעו מיניה טפי קנסינן ליה על לפריק ומורמת דמלמא הוא דנקט: **עד מאה.** וקס"ד ה"ה לעבד: **שאני עבד דלא הדר ליה.** כלומר דילמא מרוייחו דוקא ועבד היינו טעמא דלא קנסוהו כולי האי דלא הדר למריה כמו לפריק ליה להא מנן יצא לחירות: ופרכינן **אלא כמאה מ"ט קנסינן ליה כולי האי משום דהדרה ליה לקנסיה טפי חד.** מכדי דמיה היה לך לקנסו יותר מן העבד ומו לא הואיל וטעמא משום דהדרה ליה הוא מין מלא כדי דמיה ואתה קונסו מי' עד ק' מאי מו במוזכי זו: **מילתא דלא שכיחא היא.** שימכרוהו לעובד כוכבים: **מאי שיקנסו אפ כנו.** לפדותו: **אפ שימני לומר.** הך דמנעית לן בכבורות כהן הלוקח מחן הכבור ועבד משום כל מום לא יהיה בו[10] דלמרי' התם לא יעמוד עולמית ומכעית לן לרס ומת מאי שיקנסו כנו מחריו ואפ שימני לומר כהניא דקנסוהו הא דהכא לא מיפסט לן מינה דהתם קא עבד מכוח מיסורא דתוריית אבל מוכר עבדו לעובד כוכבים מיסורא דרבנן הוא דעבד: ומס

בשלוה עד[5] מנת למשכנו בו'. פירש בקונטרס שאם לא אפרע עד זמן פלוני כך ומשכנני מקרקע זו ואמר שלך הוא וכל זמן שלא בא ישראל ומשכנו הוי בחזקת עובד כוכבים וגבי עבד כי הני גוונא קנסוה רבנן ליראל הואיל ועבר זמנו ולא פרע ואע"פ שלא משכנו עדיין וקשה דהוה ליה למימר מידי ואידי דמטח זמניה לכך נראה לפתח לשטיר שנוית קמיה הא דמטח זמניה והא דלא מטח זמניה והא דלקתיון גבי עבד דמטח זמניה לריכה למימר בשלוה על מנת למשכנו ולא משכנו דמ"ד כיון דלא משכנו עדיין לא יצא לחירות קא משמע לן דהואיל

וכידו למשכנו דיוצא לחירות:

המוכר עבדו לפרהגג עובד כוכבים. פי' בקונטרס מניח וסס עליות ומכרו לו בחותן דמיס שהעליל וקשה דלא שייך על זה לשון מכירה ונראה שהיה לו לפיים ולא פיים לא משמע הכי ועוד דמדמי למוכרו לשלשים יום ונראה דהפרהגג טוען עבדו על כורחו ולא שנתן לו דמיס לכך פריך דלמאי יצא לחירות כיון דהוי כעל כורחו כמו גנבו כמוכו ומשני דהיה לו לפיים לכיון דנותן דמיס ולאו היה מתפיים כדבר מועט ומדמי לו נמי למוכרו לשלשים יום ללמד שגומר מלאכתו דרכו להחזירו לישראל

וישראל מחזיר לו הדמיס:

וכותב ומעלה בערכאות שלהם. פירש בקונטרס אף על פי דמשניות הוא להן וקשה דשטרות העולין בערכאות של עובדי כוכבים מכשרין[6] ולא מפלגינן בין להמילה בין לגיעבד ומפרש רבינו תם דלא"ג דגלגלה כמקיים המקח אבל הכא והכיא לפרק קמא דע"ז (דף יג.) כולכן ליידי של עובדי כוכבים ולוקחים מהן בהמה ועבדים מפני שהוא כמציל מידם ומעלה בערכאות של עובדי כוכבים התם נמי מקיים המקח ומתפרקם הדבר שמהנה לעבודת כוכבי' ומפי' הכי שרי:

או לאו דוקא. פירש בקונטרס דלא קנסינן ליה כולי האי וגומחא קאמר וקשה דאם כן אינה שיעור יהיו לאמני לא ידע ההיא דקנסינן אומו עד עשרה דומיא דיה הוה שיעורא וגלגה לפרש או לאו דוקא אלא אפילו ביותר ממאה קנסינן ליה עד לפריך כענין שפי' בקונטרס ניחא לאמרי ומייתי מבהמה דקנסינן אותו עד עשרה כדמיה אלמא לאו דוקא אלא הדין טפי כדקאמר הכא עד מאה וגבי עבדים והוא הדין דהכא לאו דוקא: **התם דאיסורא דאורייתא.** וכפרק כל פסולי המוקדשין (בכורות לב:) גבי לרס אחן הבכור קאמר דליכא למיפסט מהכא דשאני עבד דמפקע ליה ממלות אם כן הוה מלי למימר הכא אם תימצי לומר דלא קנסו הכא קנסו משום דמפקע ליה ממלות וכן התם הוה מלי למימר מיפכא כי הכא:

ונעיינה

ואי בעית אימא בשלוה על מנת למשכנו ולא משכנו: ת"ר *גבאו בחובו או שלקחו סיקריקון לא יצא לחירות ובחובו לא ורמינהי [6]הרי שאמנו בית המלך גורנו אם בחובו חייב לעשר אם [7]באנפרות פטור מלעשר שאני התם דקא משתרשי ליה תא שמע דאמר רב [8]המוכר עבדו לפרהגג עובד כוכבים יצא לחירות [9]התם הוה ליה לפיים ולא פיים גופא אמר רב המוכר עבדו לפרהגג עובד כוכבים יצא לחירות מאי הוה ליה למעבד הוה ליה לפיים ולא פיים [10]בעי ר' ירמיה מכרו לשלשים יום מהו תא שמע דאמר רב המוכר עבדו לפרהגג עובד כוכבים יצא לחירות התם בפרהגג עובר כוכבים שאינה חוזרת מכרו חוץ ממלאכתו מהו חוץ מן המצות מהו חוץ משבתות וימים טובים מהו לגר תושב לישראל מומר מהו לכותי מהו פשוט מיהא חדא [11]גר תושב הרי הוא כעובד כוכבים כותי וישראל מומר אמרי לה כעובד כוכבים ואמרי לה בישראל: בעו מיניה מרבי אמי עבד שהפיל עצמו לגייסות ואין רבו יכול להוציאו לא בדיני ישראל ולא בדיני עובדי כוכבים מהו שיטול את דמיו א"ל ר' ירמיה לרבי זריקא פוק עיין במכילתיך נפק דק ואשכח דתניא [12]המוכר ביתו לעובד כוכבים דמיו אסורין ועובד כוכבים שאנם ביתו של ישראל ואין בעליו יכול להוציאו לא בדיני ישראל ולא בדיני עובדי כוכבים מותר ליטול את דמיו וכותב ומעלה בערכאות שלהן מפני שהוא כמציל מידם ודילמא ה"מ בית דכיון דלא סגי ליה בלא בית לא אתי לזבוניה אבל עבדא דסגי ליה בלא עבדא אתי לזבוניה או לא שלח להו ר' אמי מיני אמי בר נתן תורה יוצאה לכל ישראל עבד שהפיל עצמו לגייסות ואין רבו יכול להוציאו לא בדיני ישראל ולא בדיני עובדי כוכבים [13]מותר ליטול את דמיו וכותב ומעלה בערכאות של עובדי כוכבים מפני שהוא כמציל מידם [14]א"ר יהושע בן לוי המוכר עבדו לעובד כוכבים קונסים אותו עד מאה בדמיו דוקא או לאו דוקא ת"ש [15]דאמר ריש לקיש [16]המוכר בהמה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד עשרה בדמיה ודלמא שאני עבד דכל יומא ויומא מפקע ליה ממצות ואיבא דאמרי אמר רבי יהושע בן לוי [17]המוכר עבדו לעובד כוכבים קונסין אותו עד עשרה בדמיו דוקא או לאו דוקא תא שמע [18]דאמר ריש לקיש המוכר בהמה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד מאה בדמיה שאני עבד דלא הדר ליה אלא בהמה טעמא מאי משום דהדרא ליה לקנסיה טפי חד אלא עבד מילתא דלא שכיחא [19]ומלתא דלא שכיחא לא גזרי בה רבנן בעא מיניה רבי ירמיה [20]מרבי אסי [21] מכר עבדו ומת מהו שיקנסנו את בנו אחריו אם תימצי לומר [22]צרם [23]אוזן בכור ומת קנסו בנו אחריו משום דאיסורא דאורייתא היא אבל הכא איסורא דרבנן ואם

מסורת הש"ס

ג) [תוליו קלא.], כ) [פי' שלקח לתם עובד כוכבים כחותם שלח כדין. ערוך ערי פרש"י לקמן נח: ד"ה לח מחמת לחפרות], ה) [כבורות ג.], ו) שם, ז) [כבורות לב: ד"ה כעל], ח) [ב"ב שם], ט) [עירובין סג: ופ"ק], י) [עי' תוספות כבורות לב: ד"ה כעל], יא) מ"ק יב, כבורות לב:, יב) [דברים יב], יג) [ויקרא כה], יד) [לעיל י:],

גליון הש"ס

גמ' מבר עבדו ומת. עיין תוספות שור שיטן לט פמ"ו:

מוסף רש"י

אם בחובו. שהיה חייב לו דבר קלוב ממון, חייב לעשר. ממקום לחתר ילילון לכתן, שהרי הוא כמוכר (חולין קלא:). **אם באנפרות.** בהפקד ושל חנם (שם) גזל בעלמא (לקמן נח:). דוקא או לאו דוקא. דלא קנסינן ליה כולי האי, לי נמי טפי מהכי קנסינן ליה שם אין העכו"ם מתלה בכך (בכורות ג. ע"ש). ת"ש כו' עד עשרה בדמיה. מדנתי עבד תני מלה ובהא עסקה, שמע מינה דוקא קתמר, דאי לאו דוקא לימני עסקה (שם). **צרם אחן בכור.** נרס כהן אחן בכור לפפלי נמום, דבכור טיהא נותנו לכהן ואכן משקל בו עד שיוסם מפליו ויפלטו, דאיכו רשאי לאכלו כל זמן שלא הוסם, דקדשים כחין בהם, ואם נרס אחן בכור לחמיהו לכהן, כדאמרינן בכבורות (לב.) לפלוט אחן בכור אני זה לא יאכלו שולמים, דקנסינן ליה על לעבד לימות, מלכתיב כל מום לא יהיה בו, קרי ביה לא יקבה, לחניל בו מום, ואיבייו דקאמר אם תמלי לומר יכו', דקא מיבעיא ליה אם נרס אחן בכור ומת מהו שיקנסו בו מחריו ומי' ומ"ש בכורות ג. ע"ש.

עין משפט נר מצוה

קיט א ב ג ד ה מיי' פ"ו מהל' מעשר הלכה י שו"ע י"ד סי' שלא סעי' קיט):
קכ ז מיי' פ"ח מהל' ע"ז הלכה יג סמג לאחן מה:
קכא ח מיי' פ"ה מהל' עבדים הלכה יב טוש"ע י"ד סי' רמז סעיף סה:
קכא ט מיי' פרק כ מהל' שבת הלי ג סמג לאחן סה טוש"ע י"ד סי' קנה סעיף ד:
קכב י מיי' פ"ח מהל' עבדים הלכה ה סמג עשין פו טוש"ע י"ד סי' לסז סעיף פ:
קכג כ מיי' פ"ג מהל' כלורות הלכה ז טוש"ע י"ד סי' שיג ס"ח:

תוספות רי"ד

שלח ר' אמי מיני אמי בר נתן תורה יוצא לישראל עבד שהפיל עלמו לגייסות ואין רבו יכול להוליאו לא בדיני ישראל ולא בדיני אומות העולם מותר ליטול דמיו וכותב ומעלה בערכאות שלהם מפני שהוא כמציל מידם: אריב"ל המוכר עבדו לכנעני קונסין אותו לפדותו עד עשרה בדמיו ולשתרדו: דוקא אי לאו דוקא ולא אישתיט. אר"ל המוכר בהמה גסה לכנעני קונסין אותו לפדותה עד מאה כדמיה בעא מיניה ר' ירמיה מדבי אמי מכר עבדו לכנעני קונסין אותו עד שיקנסו בנו אחריו לדידיה קנסוהו רבנן והא ליתיה או דלמא לממונינה קנסוה והא איתיה ופשט ליה לדידיה קנסוה לבריה לא קנסוה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com